ETT BEMÖTANDE.

Redaktionen av Svenska Canada-Tidningen:

Vid den nyligen i Winnipeg hållna Lutherska konferensen höll redaktör Carl-E. Rydberg ett tal, som sedan var infört i S. C. T. Sedan det påståendet gjorts, att S. C. T. alltid försökt att vara ett organ för Lutherska kyrkan, heter det vidare: "Ni alla veta också, att andra samfund här i landet skapat eget organ, vilket naturligtvis sökt arbeta för denna kyrkosammanslutnings utbredning. De hava måst betala dryga penningar för detta, men vår tidning har kostnadsfritt och utan tanke på ekonomisk ersättning ställt sig i kampen för Lutherska kyrkans utbredning bland vårt folk".

Nu finnes jämte Augustana blott två svenska kyrkosamfund (vi förmoda att det är svenska redaktören syftar på), nämligen Baptistsamfundet och Missionsförbundet, vadan vad som sages måste gälla ett av dessa.

Undertecknade, under många år revisorer för Missionsförbundet, få härmed intyga, att Missionsförbundet aldrig skapat något eget organ eller betalt några penningar till någon tidning. Vad som sages om ett kyrkosamfund som skapat eget organ och måst betala dryga penningar till detsamma, gäller således ej i minsta mån Missionsförbundet.

Högaktningsfullt

W. Nelson, 920 Jessie Ave., Winnipeg.
A. J. Axelson, Starbuck, Manitoba.
Revisorer för Missionsförbundet.

— — —

Utan att på något sätt vilja ingå på ovanstående herrars slutledningar vore det dock kanske lämpligt att få reds på, hur kombinationen redaktör vid C. P. och pastor vid Missionskyrkan kan förklaras.

NÄR MINNET INSPIRERAR — — —

Herr Redaktör!

Den konsert, som gavs av eder själv, eder ärade fru samt miss Lillian Flodden i Kenora var i allo utmärkt. Skandinavisk konsert, — ordet i sig självt är någonting stort. En skandinavisk afton med ett sådant program måste ovillkorligen väcka de mest slumrande känslor. Att i ett främmande land kunna få komma tillsammans och lyssna till de härligaste sånger, musik och bilder, vyer så vackra, att inget annat land kan uppvisa maken.

Jag kommer ihåg, vad en svensk pastor yttrade vid ett stort engelskt möte här i Kenora. Hans inledning var: "Vi skandinaver äro från ett land som är så vackert, att solen förglömmer att gå ned", — i sanning mycket, men också sannt. Hur härligt klingar ej vårt modersmål, vare sig talat av man eller kvinna, men bäst och skönast av barn och de små, som födda tusende mil borta från sina fäders hembygd, ha fått läsa och tala sina fäders språk.

Har du min vän, som läser dessa rader glömt bort, eller har du försakat att lära dina små tala sina fäders tungomål? Det är ej tungt att lära och alltid gott att kunna. Låtom oss, vare sig svenskar, norrmän eller danskar, aldrig glömma det land, som såg oss födas. Vi skandinaver kunna vara stolta över vår härkomst, stolta över våra land. Vi behöva ej därför älska vårt adoptivland mindre. Kanske just detta skulle liva upp våra känslor och våra plikter ännu mera att utföra det värv, som är oss ålagt.

Jag får härmed tacka den trupp skandinaver, som här uppträdde den 11 april och önska dem hjärtligt välkomna igen. Konserten var utmärkt och publiken nöjd.

Hjalmar Erickson.
Kenora, Ont.

BREV FRÅN EN F. D. GRANDE PRAIRIE-BO.

När jag ser så mycket i eder ärade tidning om Grande Prairie, och då särskilt om Sturgeon Lake distriktet, önskar jag även bidraga med några ord.

Jag har varit bosatt däruppe för en tio år och borde därför känna till Grande Prairie distriktet. De sista tre åren har jag varit ansatt som predikant i Svenska Lutherska kyrkans tjänst, och har därför haft tillfälle att resa omkring en hel del. Min mening är att här i Grande Praire, eller rättare, Peace River-distriktet, ha vi nog ett av de bästa områden, vad beträffar farmland, och då särskilt, när det gäller trihemman. Jag var däruppe i mars månad i och för undersökning av landförhållandena. Det syntes då som att utsikterna för en stor inflyttning voro mycket lovande, och i detta har jag icke blivit besviken.

Sturgeon Lake-området är ju ett mycket stort område, och där kunde man få rum för en stor koloni. För närvarande är det ju ett stycke från järnvägen (men alla nya platser ha samma hstoria att uppvisa). Kunde inflyttningen reguleras så, att vi kunde få vårt folk på en plats i ett stort "settlement", borde järnväg komma dit inom en icke för avlägsen framtid. Det vore önskligt om vi svenskar, som älska vårt språk, och som önska att behålla detta, kunde ena oss om att samlas på en plats för att bygga och bo, och därför också få ett stort svenskt samhälle.

I Sturgeon Lake-området ha vi också gott om utrymme för att en sådan plan kan förverkligas. Vår Svenska, Lutherska Kyrka har också sett behovet av att samla vårt folk i större kolonier, varför den vid sista årsmötet i Winnipeg tog saken i övervägande, och resultatet blev, att undertecknad blev kallad att verka som missionär bland våra landsmän i Peace River distriktet och på samma gång också stå mina landsmän till hjälp med sanningsenliga upplysningar med hänsyn till frihemman såväl som vid köp av land.

Vi ha icke öppnat något "Real Estate Office", men vi önska stå till tjänst för att samla vårt folk. Jag kommer att resa dit upp antagligen den 17 april för att stanna där en tid framöver, och de som så önska, kunna tillskriva mig, och jag skall efter förmåga stå till tjänst.

Vill i samma gång taga tillfället i akt att tacka redaktör Rydberg för det utdragna tal han höll vid Canada-konferensens möte i Winnipeg. Genom att det kom in i tidningen fick man mera tid att överse det och kunde också tänka över det mera. Ett hjärtligt tack, och må våra svenskar samla sig som ett helt omkring vår Svenska lutherska Kyrka, såväl som Canada-Tidningen.

Skall återkomma med ett kort brev varje vecka om möjligt.

A. Lindquist,
Sexsmith, Alta.

FÖRSTA MAJ — ARBETARKLASSENS HÖGTIDSDAG.

Första dagen i maj månad firas i vida kretsar som en arbetarnas dag. I hundratusental marschera då arbetarna ut under den röda fanan. Arbetet i fabrikerna står stilla, detta gäller i synnerhet i Europa, där arbetarklassen är mera klassmedveten, mera energisk att tillvaratага sina intressen, och framför allt mera revolutionär än här. Varför valde man första maj för denna arbetets dag? — Idén som sådan härstammar från Amerika. En amerikansk arbetarförening höll den 1 maj 1889 en demonstration i anledning av årsdagen av att amerikanska regeringen lät skjuta några arbetare i Chicago. Och 11:te Internationalen beslöt på sin första kongress att till bevis för den proletära solidariteten betrakta den 1 maj som internationell högtidsdag. Arbetarna skulle den dagen nedlägga arbetet, och genom demonstrationer framlägga krav för sina regeringar.

Hur firas då denna dag av Amerikas arbetare? — Jo endast en del av dem fira 1 maj. En stor massa av arbetarna gå ännu helt i ledband, de ha av sina exploatörer erhållit den s. k. "Labour day" — första måndagen i september, som under inga omständigheter kan jämföras med den 1 maj, den dag arbetarna erhållit genom organisation och kamp. "Labour day" däremot vittnar om undergivenhet.

I år om någonsin borde vi arbetare samlas i väldiga demonstrationer. Arbetslöshetens svarta spöke är över oss. Betänk att endast i U. S. A. är nu i världens rikaste land 500,000 arbetare utan arbete, och om vi göra en noggrann beräkning, stannar det inte vid detta. Då kommer nog siffran att ökas till närmare 800,000, som leva i arbetslöshet och elände, bara för att produktionen är baserad på profit i stället för behov. Vidare står världens arbetarklass nu inför branten av ett nytt imperialistiskt krig. Därom vittnar de olika ländernas budget för militära ändamål, så ock borgarpressens krigshets. I ett flertal länder i Europa beredes sig fascismen att med varje till buds stående medel slå ned arbetarrörelsen. I Förenta Staterna beredes lagförslag mot de utlandsfödda, "injunctions" mot fackföreningsrörelsen o. s. v. Detta talar tydligt och klart för, att vi arbetare måste mera aktivt än någonsin förut upptaga kampen mot borgarklassens förtryck. Låt oss därför samlas 1 maj för att framlägga våra rättmätiga krav. — Eniga stå vi, söndrade falla vi! Proletärer i alla länder förenen eder!

Mc Murdo, den 9 april 1928.
Albin Eliason.

SMÅ FUNDERINGAR ÖVER EN GLÄDJANDE TILLDRAGELSE I LAC DU BONNET.

Nu ha de kommit, de efterlängtade .....

Vilka ha kommit, frågar Ni kanke.

Jo, två spritt nya ölserveringslokaler ha öppnats i vårt samhälle. En svär strid har förts angående vilket av de bägge hotellen som skulle tillerkännas ölrättigheter, och frågan har lösts sålunda att de båda beviljats tillståndsbevis för ölförsäljningen.

Det vore mycket att skriva om denna strid, som uteslutande förts av den ene av hotellägarna, men jag lämnar detta för dagen och vill i stället ägna några tankar åt affärerna i fråga.

Vad som då är mest förvånande är att bägge hotellen beviljats försäljningsrättigheter, när ingen föreskriver att ett landssamhälle måste hava över 500 innevånare för att tvenne ölrättigheter skola kunna utlämnas. Nu veta alla initierade att Lac du Bonnet näppeligen har 300 innevånare — men i alla fall hava vi blivt benådade med tvenne ölokaler. Man står ovillkorligen frågande inför denna slags lösning av problemet. Visserligen hava vi alla hört från början att lagen skall komma att bliva så rysligt sträng att någon oordning aldrig får förekomma. Man kan knappast sätta allt för stor tillit till detta meddelande, när vederbörande redan från början se mellan fingrarna.

Angående de nu öppnade ölserveringarna har man även framhållit att något måste göras för att få slut på den olagliga rusdryckshanteringen (lönnkrögerisystemet). Men finnes det då ingen annan utväg att få slut på denna olagliga trafik än att i lagens namn upprätta en eller flera öppna krogar? För min del tror jag inte att något särskilt är vunnet med detta nya försök och ur ren samhällssynpunkt verkar det hela mest av allt som ett lappverk och ingenting annat.

Om jag till exempel skulle riva sönder min gamla och smutsiga "overalls" och jag sedan tar en dyrbar sidenlapp och syr fast denna över hålet, då skratta säkerligen alla åt mig och det med rätta. Men om jag säger att vi skola göra slut på den olagliga rusdrycksförsäljningen med lagens makt och genom att öppna lagliga försäljningsställen för rusdrycker, ja, då talar jag endast förståndigt. Här göra sig konsekvenserna gällande.

Kunna nu de ledande männen och de vilka styra och ställa med våra öden stå till ansvar inför det uppväxande släktet genom att öppna dessa lokaler vilka i främsta rummet äro avsedda att draga ned moralen i stället för att höja den?

Mig synes som det skulle vara minst lika nödvändigt att få till stånd ett läsrum eller en aftonskola för våra ungdomar där de kunna tillbringa sina lediga stunder som att öppna ölkrogar. Ungdomen i Lac du Bonnet har rätt att få sådana platser till sitt förfogande. Ni säger kanske nu att för ungdomens vidkommande är det väl försörjt i detta distrikt. De hava en tre eller fyra danslokaler och så ha de dessa tvenne ölkrogar samt en hel del lönnkrogarlokaler så pojkarna kunna få köpa sig alla den glädje de önska.

När nu verkningarna av dessa nya krogar börja göra sig synbara och Ni möter de unga pojkarna komma raglande efter gatorna, håna dem icke då, peka ej finger åt dem och skratta ej heller åt dem, utan skyll på de ledande männen i politiken och i våra olika samhällen, vilka utlägga den ena snaran efter den andra för att fördärva de unga.

På allt detta tänker jag att Ni svara mig att frågan var ju hänskjuten till folket för omröstning. Låt så vara, men först vill jag då framhålla att som frågan förelades oss vid omröstningen och hur den då var utlinjerad har den allt förändrats avsevärt sedan ölförsäljningen började. En annan sak, värd att påpeka i detta sammanhang är att när de "stora" vilja ha en sak igenom veta de allt för väl hur de skola förfara för att vinna.

När man diskuterade den föreliggande ölfrågan man och man emellan hörde man ofta framhållas att Manitobaregeringen kommer att göra så och så mycket pengar på rusdrycksförsäljningen att summan måste skrivas med 6-siffrigt tal. Låt så vara, men vilka få betala dessa pengar? Det mesta kommer från arbetarna, vilket gör att glädjen för denna inkomst ej borde bliva allt för högljudd.

Ni, som läsa S. C. T. och därmed också mitt inlägg kanske hänle åt mina funderingar, det är också troligt att jag från detta distrikt ej kommer att få ett enda instämmande i min inlaga, men jag har i alla fall önskat framföra vad som ligger mig om hjärtat och jag har också önskat göra det så kraftigt som möjligt, för att därmed i kanske någon mån mana vårt folk till eftertanke.

Frank Pearson.

SVENSKA SPRÅKET I PRAKTIKEN.

Herr redaktör:

Godhetsfullt intag följande i Eder ärade tidning.

Jag läste häromdagen ett föredrag, hållet av redaktör Rydberg vid Canada-konferensens årsmöte i Winnipeg, vilket var infört i S. C. T. Som föredraget i realiteten var ett påpekande om att vi borde anse det som vår plikt att i vårt nya fosterland vinlägga oss om att bevara vårt svenska språk, bör det kanske tillåtas mig kommentera detsamma, så att vi få se hur svenska språket tillämpas i praktiken.

Att svenskarna i Canada äro allt för kvicka att bortkasta sitt språk är känt och något borde verkligen göras för att råda bot på detta missförhållande. Men allmänheten måste få goda föredömen av de ledande männen inom olika verksamhetsfält och det är långt i från alltid de få sådana föredömen. Jag önskar, herr redaktör, få framlägga några exempel:

För en del år sedan utgavs i Winnipeg tvenne gånger i månaden en svensk-canadensisk tidning på svenska språket av en svensk redaktör. Undertecknad, som en tid fungerade som tidningens ombud i ett av de större svenska distrikten i landet, blev en dag inkallad till en konferens med redaktionen och ledningen av tidningen i avsikt att söka lösning på någon viktig ekonomisk fråga. Under cirka tvenne timmars tid diskuterade vi och under hela denna tid talade den svenske redaktören för en svensk tidning uteslutande engelska. Jag funderade både länge och väl, varför han icke, då han uppenbarligen hade så stort intresse för detta språk, försökte utgiva sin tidning på engelska också.

Under en tre till fyra års tid har i vårt distrikt varje höst avhållits en luthersk missionskonferens, besökt av ett flertal svenska pastorer och studenter. De hava alla predikat på svenska, de hava också alltid talat svenska till oss, när vi tilltalat dem på vårt gamla språk, men när de skulle tala sins emellan ha de alltid använt engelska språket. Man kan alltså konstatera vilket språk åtminstone dessa prästmän ansett sig vara mest familjära med och vilket språk de också tyckt mest om.

För någon tid sedan avhölls i Winnipeg av en av vårt lands största organisationer ett större möte, vilket avslutades med en bankett. Vid detta tillfälle framhöll en av Winnipegs mest kända svenskar, då han blev uppmanad att tala, att han måste frambära sin ursäkt över sin dåliga svenska, men han hade så sällan tillfälle att begagna sitt gamla språk och talade nu mest engelska. Bemärk väl att denne föreningsman tillhörde en organisation, som bär ett klingande svenskt namn och som förbundit sig att arbeta i svenskhetens intresse.

Ett annat exempel: För några månader sedan uppsökte en av svenskarna i detta distrikt vår ende svenska lagkarl i Winnipeg i och för en viktig angelägenhet. Under hela konferensen använde den svenske advokaten uteslutande det engelska språket medan klienten uteslutande talade svenska. Efter en tid mottog klienten ett längre affärsbrev från den svenske advokaten på engelska. Klienten tillhör de äldre svenskarna i detta distrikt och har svårt för att föra en flytande konversation på engelska och också svårt att förstå de engelska facktermerna. Ett välment råd, herr advokat, sök att vara en förkämpe inom Edert verksamhetsfält för svenska språket och besvara åtminstone frågor och brev på det språk, som Eder klient anser sig bäst kunna förstå.

Men allt detta är i huvudsak bagateller mot mitt sista exempel på hur svenskan förvanskas och nedtrampas. I vårt samhälle organiserades för en tid sedan en lokalavdelnng av Svenska Förbundet i Canada, vilken organisation ju främst arbetar på att sprida kännedom om svenska kulturen i Canada och bevara det svenska språket för eftervärlden i detta land. Vid ett tillfälle uppdrogs åt sekreteraren att i en viktig angelägenhet tillskriva centralstyrelsen och avfattade brevet, som ju naturligt är, på svenska språket. Men dom om vår stora förvåning, när en av centralstyrelsens medlemmar, som besvarade brevet, använde sig av engelska, visserligen den mest formfulländade men dock engelska och ej svenska. En tjänsteman i Svenska Förbundets centralstyrelse föredrar alltså engelska språket i sitt ämbetes utövande.

I sjukhjälpsföreningen Nordens stadgar finnes, om jag ej missminner mig, anfört en paragraf som påbjuder att förhandlingarna skola föras på svenska språket. Det vore verkligen på sin plats om en sådan paragraf även infördes i Svenska Förbundets stadgar.

V måste alla, var och en i sin stad, söka efter bästa förmåga bevara vårt svenska språk. Vi behöva ej skämmas för det, det klingar allt för vackert för ens en sådan tanke skall behöva väckas. Vi hava i vårt språk ett arv att förvalta, vilket vi ej kunna åsidosätta för ren lättja.

En Svensk.

Mrs. A. Noreus död.

Från Chicago meddelades i lördags att en inom vida kretsar av svenski samlingsliv i Canada synnerligen känd och uppskattad svenskkvinna, mrs. Albin Noreus hastigt avlidit i Chicago fredagen den 20 ds. efter genomgången operation.

Mrs. Noreus var under många år bosatt i Kenora och tog där livligt intresse i svenskt föreningsliv. Hon och hennes make, Albin Noreus, tillhörde såväl Vasaordens som I. O. G. T:s mest uppskattade krafter och deras namn äro kända och hedrade i varje lokalavdelning av dessa organisationer i västra Canada.

Mrs. Noreus sörjes närmast av make, tvenne barn, Stanley och Aima, alla bosatta i Chicago, dit makarna flyttade för knappt ett år sedan. En syster till den avlidna är även bosatt där och tvenne bröder, John och Adolf Nelson, i Finnmarken, Ont.

Med mrs. Noreus mister Svensk-Canada en av sina varmaste förkämpar och ädlaste personligheter, vars minne alltid skall bevaras ljust bland de många av våra landsmän, vilka i en eller annan angelägenhet hade förmånen att få samarbeta md henne inom svenskt föreningsliv.

Frid över hennes minne.

Efterlyses.

Om någon äger kännedom om Josef Arthur Hedins nuvarande vistelseort, vilken person utvandrade till Förenta Staterna 1906 och därefter reste till Canada, torde man godhetsfullt underrätta Svenska Konsulatet i Winnipeg, Man, adr. Royal Trust Comp. Bldg. Hans senaste kända vistelseort var Calgary, Alta., för 4 a 5 år sedan.

Ett tack.

Pastor O. D. Erickson önskar genom denna tidning frambära ett hjärtligt tack till trossyskon och vänner i Oxdrift för deras gåva och den tillgivenhet, de bevisat honom.

Värdefull Svensk Bok FRITT!

Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika SVENSKA RÅDGIVAREN

"GODA RÅD"

Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till

Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14. Chicago, Ill.

BÖCKER OM CANADA

Vennerström, I, Canada och Canadasvenskarna. Studier och reseintryck. Rikt illustrerad. Pris: 75 cents.
Nelson, H. Canada, nybyggarlandet. Rikt illustrerad och med tio planscher. Ytterst intressant. Pris: $2.25.
Böckerna expedieras mot insändandet av beloppen.
Kataloger gratis på begäran.

ALBERT BONNIER PUBLISHING HOUSE
561 Third Avenue
New York City.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ÅNKARET

Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som unna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa äro alltid kunna undvikas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 25c).

M. A. Ericius Remedy Co.
195 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.

Inkorporerat 1880 i enlighet med hangrosslagarna för undertrykandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

HJÄLP FÖR MÄN om förebyggande och botande hemma av kronisk, nervös sjukdomar, njur- och blåsjukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit Mich.

UNGA MÄN,

som ha lust att känna sig själva, skulle skriva efter ett exemplar av N. Rosenberg Co:s berömda bok

"LIVETS HEMLIGHETER"

Boken handlar om livets hemligheter, äktenskapet, många slags sjukdomar, honliga synder, deras följder, förebyggande, och kort man kan hota sig själv i hemmet o. s. v. och är i hög grad intressant. Sändes fritt i förseglat omslag till ungdomar, som på ett postkort eller i brev sänder sin adress till den välkända läkarefirman

N. ROSENBERG CO., 117 N. Dearborn St. Room 247, Chicago, Ill.

Dr. T. W. Dorchman, konsulterande läkare.

Brevlåda.

F. O. Karlson, Kincaid. I den första av artiklarna om sommarens stora festligheter i Winnipeg fanns fullständig adress uppgiven å omfrågade damer. Edert brev har tillställts dem och Ni kommer nu att få höra från dem direkt. Tack för Edert visade intresse.

Dannebrogsman. Redaktör Fugelsang avreste den 12 april från Köpenhamn och väntas anlända till Winnipeg inom en veckas tid. Hur planerna avancerat beträffande den danska tidningen är ännu icke officiellt känt, men torde bliva bestämt och offentliggjort inom den närmaste tiden.

Lars Thureson, Fairy Glen. Att tidningen icke kommit Eder regelbundet tillhanda under sista tiden är icke expeditionens fel. S. C. T. avsändes varje vecka till Edert postkontor från oss. Gör efterforskningar å postkontoret, vi hava anmält saken här. Allt vad vi nu kunna göra är att beklaga det skedda, men måste också fritaga oss själva från all skuld. Vi tillställa Eder önskade nummer per separat post.

ITALIENSKA DRAGSPEL.

Vi tillverka och importera alla slags förstklassiga handgjorda ITALIENSKA DRAGSPEL, de bästa i världen. Tio års garanti. Våra priser äro lägre än någon annan tillverkares. Fri undervisning för köpare.
Skriv efter gratiskatalog.

RUTTA SERENELLI & CO.,
1014 Blue Island Ave. Dept. 76 Chicago, Ill.

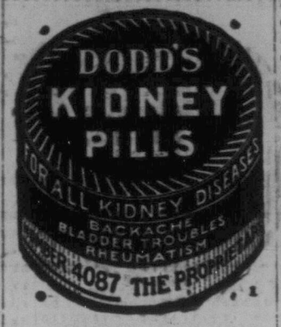

De underbara medicinska ingredienser som återfinnas i Gin Pills verka direkt på njurarna, rena urinen, hela och rensa de inflammerade delarna, stärker blodet och giver det ny kraft samt giver patienten fullständig bot för alla slags njurlidande och blodsjukdomar.

50c hos din apoteker.

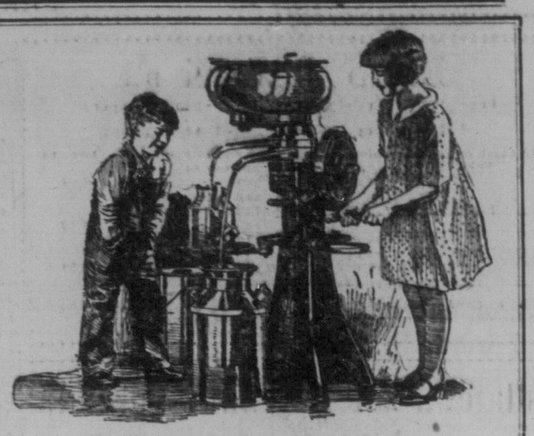

Förtjänst varje dag under hela året genom att använda denna

utmärkta gräddseparator.

McCORMICK-Deerings gräddseparator har tusentals vänner överallt emedan de passa utmärkt för alla. De hava kullager vilket gör att maskinen är lätt att draga och gör dess livslängd större. Kvinnor och barn kunna draga dem med största lätthet. McCormick-Deerings är en ren-skummande maskin. Den tar ut allt smörfettet till sista droppen. Den har ett atomatiskt smörjningssystem. Den är enkelt byggd och lätt att hålla ren. Med denna kullagermaskin på Eder farm kan Ni separera mjölken fort och uppföda kalvarna och grisarna med skummjölken samt fylla gräddflaskorna samt föra dem i marknaden till högsta pris.
Bed McCormick-Deerings agent visa Eder denna maskin. Den finnes i storlekar som passa eder farm bäst.

INTERNATIONAL HARVESTER COMPANY
OF CANADA LTD.
HAMILTON CANADA.

Döfhet

Fullständig hörsel återställes nu i varje tillstånd av dövhet eller ofullständig hörsel av orsaker sådana som katarrisk dövhet, slappade eller sjunkna hinnor, tjocknade hinnor, buller eller susande ljud, genombrutna, fullständigt eller delvis förstörda hinnor, avsöndring från öronen etc.

Wilson Common-Sense Ear Drums

"Små trådlösa telefoner för öronen", kräva ingen medicin, men ersätta effektivt vad som fattas eller är ofullständigt hos de naturliga örhinnorna. De äro enkla uppfinningar, som bäraren lätt inpassar i öronen, där de äro osynliga, mjuka, säkra och bekväma.

Skriv idag efter vår 168 sidor Fria bok om Dövhet, givande er fulla detaljer och intyg.

Wilson Ear Drum Co., Inc.
320 Todd Building,
LOUISVILLE, KY.

Vid framskriden ålder

kan ni vara kraftig och vid god hälsa genom att använda

DR. PETERS

KURIKO

Den stärker edra matsmältningsorgan.
Den verkar välgörande på edra njurar och er lever.
Den håller er mage i ordning.
Den styrker och uppbygger hela ert system.

Ett försök skall övertyga er. Den är beredd av rena, halsogivande rötter och örter och innehåller inga skadliga eller vanebildande droger. Ej en apoteksmedicin. Tillhandahålles endast av speciella agenter. Tillskriv

DR. PETER FAHRNEY & SONS CO.
2501 Washington Blvd. CHICAGO, ILL.
(Levereras tullfritt i Kanada.)

KODAK SAFETY FILM